

[Helmar Sørensen]

Det har været vigtigt, at man fandt frem til den bedst mulige overensstemmelse mellem på den ene side antallet af sygehussenge og deres geografiske fordeling og på den anden side befolkningens forventede efterspørgsel efter sygehusedelser.

Formålet har været at give sygehuskommunerne indflydelse på rigshospitalets administration, drift og planlægning ved at oprette en bestyrelse for rigshospitalet, hvori sygehuskommunerne bliver repræsenteret.

Jeg finder det rimeligt, at sygehuskommunerne stillede som betingelse, at de fik indflydelse på de statslige og statsbetalte sygehuses administration, drift og planlægning ved gennemførelse af en egentlig betalingsordning, og at kommunernes repræsentation i bestyrelsen vil udgøre halvdelen.

Vedrørende sygehuskommunernes fremtidige benyttelse af de statslige og statsbetalte sygehuse er forhandlingsløsningen blevet, at statens sygehusdrift fremover vil samles på rigshospitalet, og det indebærer, at de statslige sygehuses sengekapacitet reduceres til ca. 2.100.

Udbygningen af rigshospitalet vil kræve bygningsmæssige ændringer, og et skitseforslag til nybyggeri er udarbejdet, men vil tidligst blive fremsat i næste folketingsssamling på grund af den økonomiske situation.

Jeg kan på den socialdemokratiske gruppes vegne love såvel indenrigsministeren som undervisningsministeren positiv behandling, og vi anbefaler et hurtigt udvalgsarbejde.

Svend Erik Hovmand (V):

Det må erkendes, at den pakke, der her ligger på folketingets bord, er udtryk for et meget stort problemkompleks, og der ligger et meget stort arbejde bag de lovforslag, som foreligger her.

Men skal jeg sige noget samlet på venstres vegne om denne pakke – og jeg forstår, at vi skal betragte det som en pakke – må det være ét stort forbehold til selve pakken og dens indhold.

Skal jeg derefter gå lidt i detaljer – og det skal ikke blive meget – kan jeg sige, at der er visse dele, vi har nogen sympati for, og andre dele, som vi med det samme kan tage klar afstand fra.

Men fælles for hele problemkomplekset gælder det, at der er en stor usikkerhed til

trods for de meget fyldige bemærkninger, som ledsager lovforslagene. Vi ved, at der i øjeblikket er en række problemer knyttet eksempelvis til spørgsmålet om personaleforbruget, både personaleforbruget generelt i hovedstadsområdet, som min kollega hr. Bertel Haarder har beskæftiget sig med i en artikel i Berlingske Tidende i dag, og personaleforbruget specielt på rigshospitalet, som der jo er foretaget en undersøgelse af, og som vi nu afventer en kontraundersøgelse af.

Personaleorganisationen. Hvilke konsekvenser vil den omstændighed, at det store personale på rigshospitalet nu skal gøres endnu større, få i forbindelse med arbejdskonflikter på Finseninstitutet eller på et af de andre statshospitaler under rigshospitalet? Vil det betyde, at en lille konflikt på et af disse mindre steder ville få en lammende effekt på hele organisationen? Vil det betyde, at organisationernes magt vil blive urimeligt stor? Venstre er principielt imod centralisering, og det understreger vores skepsis over for en række af de intentioner, som ligger i disse lovforslag.

Spørgsmålet om økonomi. Jeg synes, at der også her er en række endnu uafklarede problemer: antallet af sygesenge, spørgsmålet om økonomi i det hele taget i hovedstadsområdet. Jeg erkender blankt, at vi har en grovskitse, som den tidligere indenrigsminister har godkendt, men hvad angår de konsekvenser og følgevirkninger, som der nu lægges op til, vil jeg med det samme sige, at bygning af et nyt hospital i hovedstadsområdet er et spørgsmål, vi ikke ønsker at give grønt lys for på nuværende tidspunkt. Der er en række ledige senge i området, og vi mener, at der i hvert fald skal meget overbevisende argumenter til, før vi vil ændre vores holdning, nemlig at der hverken nu eller i den nærmeste tid synes at være belæg for at igangsætte et projekt i milliardstørrelsen.

Hensynet til forskningen og behandling af cancerlidelser. Det er klart, at også vi har et stærkt ønske om at sikre den danske befolkning den bedst mulige forskning og behandling af cancerlidelser, men vi har samtidig en tro på, at det ikke på forhånd kan udelukkes, at en sådan optimal behandling og forskning kan foregå flere steder i samarbejde, altså at Finseninstitutet kan bevares.

Forslaget om en betalingsomlægning, som har været omtalt også af den socialdemokra-